

ÎNCHEIERE

16 iunie 2021

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Victor Burduh
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursurilor depuse de Vladimir Țurcan și de avocatul Viorel Plopa în interesele lui Vladimir Țurcan,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de către Vladimir Țurcan împotriva Autorității Naționale de Integritate, cu privire la anularea actelor administrative și obligarea de a relua procedura administrativă, împotriva deciziei din 02 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 16 septembrie 2019, Vladimir Țurcan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Autorității Naționale de Integritate privind constatarea nulității și anularea răspunsului Autorității Naționale de Integritate nr. 07/Ț-238/19 din 16 august 2019 și a răspunsului nr. 07/Ț-198/19 din 08 iulie 2019, constatarea nulității actului de constatare nr. 04/22 din 25 iulie 2013 al Comisiei Naționale de Integritate și a deciziei nr. 28/1 din 25 iulie 2013 a Comisiei Naționale de Integritate, obligarea Autorității Naționale de Integritate să reia procedura administrativă în privința lui Vladimir Țurcan pe care a fost emis actul de constatare nr. 04/22 din 25 iulie 2013 al Comisiei Naționale de Integritate, adoptat prin decizia Comisiei Naționale de Integritate nr. 28/1 din 25 iulie 2013 și în legătură cu aceasta Autoritatea Națională de Integritate să emită un act administrativ individual favorabil prin care să fie retrase actele administrative defavorabile lui Vladimir Țurcan, și anume, actul de constatare nr. 04/22 din 25 iulie 2013 al Comisiei Naționale de Integritate și decizia nr. 28/1 din 25 iulie 2013 a Comisiei Naționale de Integritate, cu efect pentru trecut, de la data emiterii acestora și compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin actul de constatare al Comisiei Naționale de Integritate nr. 04/22 din 25 iulie 2013, adoptat prin decizia Comisiei Naționale de Integritate nr. 28/1 din 25 iulie 2013, s-a constatat încălcarea regimului juridic al incompatibilității și restricțiilor funcției publice deținute în privința lui Vladimir Țurcan.

Potrivit actului de constatare nominalizat, s-a decis suspendarea controlului în legătură cu indicarea de către Vladimir Țurcan, director al Direcției generale analiză, monitorizare și evaluare a politicilor a Ministerului Afacerilor Interne, în declarația cu privire la venituri, proprietate și interese personale pe anul 2012, depusă anual și la numire la data de 13 februarie 2013 și respectiv 01 aprilie 2013, a datelor inexacte și incomplete, de a sesiza Procuratura Generală în vederea examinării faptului admiterii falsului în declarații de către Vladimir Țurcan, prin prisma prevederilor art. 352¹ din Codul penal, după rămânerea definitivă a actului de constatare, a sesiza Ministerul Afacerilor Interne, în vederea încetării raporturilor de muncă cu Vladimir Țurcan, a avertiza conducerea Ministerului Afacerilor Interne asupra asigurării controlului îndeplinirii exacte a obligațiilor persoanei/persoanelor responsabile de colectarea declarațiilor, în conformitate cu prevederile legislației în vigoare, a atrage la răspundere în conformitate cu art. 319¹ din Codul contravențional, SC „Elat-Constructor” SRL pentru neprezentarea informației solicitate, a comunica actul de constatare Centrului Național Anticorupție, conform solicitării, a comunica actul de constatare lui Vladimir Țurcan.

Potrivit pct. 3 din actul de constatare nr. 04/22 din 25 iulie 2013, Vladimir Țurcan a fost lipsit de dreptul la muncă, iar potrivit pct. 2 din actul de constatare nr. 04/22 din 25 iulie 2013, acest act a fost folosit drept sesizare a organului de urmărire penală pentru pornirea urmăririi penale conform art. 352¹ din Codul penal, după ce controlul a fost suspendat potrivit pct. 1 al acestuia.

Prin sentința din 14 noiembrie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, Țurcan Vladimir Tudor, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 352¹ din Codul penal (în redacția de până la modificările din 17 iunie 2016, MO 245- 246/30 iulie 2016 art. 515 în vigoare 01 august 2016), a fost achitat, din motiv că fapta inculpatului nu a întrunit elementele constitutive ale infracțiunii.

Prin decizia din 14 februarie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de către procuror, casată parțial sentința din 14 noiembrie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) din Codul de procedură penală, a fost pronunțată o hotărâre nouă, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Țurcan Vladimir Tudor învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 352¹ din Codul penal a fost achitat, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Prin decizia din 19 decembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție, a fost respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, cu menținerea în vigoare a deciziei din 14 februarie 2017 a Curții de Apel Chișinău, în cauza penală în privința lui Țurcan Vladimir Tudor.

Țurcan Vladimir a menționat că în cadrul dosarului penal, a fost acuzat de organul de urmărire penală că, fiind subiect al declarării veniturilor și proprietății în sensul art. 3 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 1264 din 19 iulie 2002 privind declararea și controlul veniturilor și al proprietății persoanelor cu funcții de demnitate publică, judecătorilor, procurorilor, funcționarilor publici și a unor persoane cu funcție de conducere, fiind obligat să-și declare veniturile și proprietatea conform prevederilor art. 5 al aceluiași act normativ, neavând dreptul conform prevederilor art. 25 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, să desfășoare alte activități remunerate în cadrul societăților comerciale, a indicat intenționat în declarația cu privire la venituri și proprietăți pe

anul 2012 (anuală) depusă la 13 februarie 2013 și declarația de interese personale pe anul 2012 (anuală) depusă la 13 februarie 2013, declarația cu privire la venituri și proprietăți pe anul 2012 (la numire) depusă la 01 aprilie 2013 și declarația de interese personale pe anul 2012 (la numire) depusă la 01 aprilie 2013, declarația cu privire la venituri și proprietăți pe anul 2011 (anuală) depusă la 16 martie 2012 a datelor incomplete și anume, nereflectând calitatea de administrator al SRL „Elat-Constructor” pe care o deținea din 01 decembrie 2013, calitatea de asociat în cadrul SRL „Euro Metal” și SRL „Tevas Grup”, precum și calitatea de fondator al AO „Împreună pentru Moldova”, nedeclararea mijloacelor financiare acordate cu titlu de împrumut, bunul imobil deținut în proprietate de feciorul Țurcan Tudor, care se află la întreținerea acestuia și deținerea automobilului de model „Dacia Logan”.

Astfel, Țurcan Vladimir, conștientizând caracterul prejudiciabil al faptelor sale infracționale, a făcut declarații necorespunzătoare instituției angajatoare și, respectiv, Comisiei Naționale de Integritate, în vederea eschivării producerii consecințelor juridice atât timp cât declarația servește pentru producerea acestor consecințe, care rezultă din prevederile art. 57 lit. j) din Legea nr. 158 din 04 iulie 2008 și constituie o obligație a învinuitului datorită funcției deținute în sensul art. 24 al aceluiași act normativ.

Acțiunile menționate pretinse a fi comise de către Țurcan Vladimir, au fost încadrate juridic de către organul de urmărire penală în baza art. 352¹ din Codul penal, adică falsul în declarații.

În decizia din 14 februarie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost subliniat că, instanța de fond a combătut întemeiat învinuirea imputată, invocând că din conținutul declarației de interese personale semnată la data de 01 aprilie 2013 de către Țurcan Vladimir, dânsul a indicat calitatea de asociat al SRL „Euro Metal”, și calitatea de asociat al SRL „Tevas Grup”, cât și calitatea de fondator al AO „Împreună pentru Moldova”, iar din declarațiile martorului Ciumac Petru rezultă că SRL „Euro Metal” nu activează din februarie 2011, fiind inițiată procedura de insolvență în martie 2011, afirmație întărită prin informația eliberată de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, emisă pentru anul 2011, potrivit căreia SRL „Euro Metal” nu a realizat careva venituri. Calitatea de asociat deținută în cadrul SRL „Tevas Grup” a fost dobândită la data de 11 ianuarie 2013, ceea ce se dovedește prin înregistrarea modificărilor din 11 ianuarie 2013.

Prin urmare, prima instanță a menționat corect că această calitate a fost dobândită ulterior datei completării declarației cu privire la venituri și proprietate pentru anul 2011 (la angajare), anul 2012 (anuală), astfel încât această calitate nici nu urma a fi reflectată.

În acest caz nu sunt întrunite semnele obligatorii prevăzute de art. 25 alin. (2) lit. c) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, în conformitate cu care funcționarul public este în incompatibilitate doar la întrunirea cumulativă a condițiilor expres nominalizate, printre care activitatea acestuia trebuie să fie remunerată, să se desfășoare în baza unui contract individual de muncă sau al unui contract cu caracter civil, activitatea întreprinderii sau organizației la care este angajat funcționarul public este controlată, subordonată sau în anumite privințe este de competența autorității în care el este angajat.

A susținut că situația de fapt și de drept care a stat la baza actului de constatare al Comisiei Naționale de Integritate nr. 04/22 din 25 iulie 2013, și a deciziei al Comisiei Naționale de Integritate nr. 28/1 din 25 iulie 2013, s-a modificat ulterior în

favoarea reclamantului, deoarece, în cadrul procesului penal, la baza căruia a stat sesizarea Comisiei Naționale de Integritate cu constatări prealabile greșite, au fost administrate probe noi, prin care a fost cert stabilită lipsa circumstanțelor incriminate lui Țurcan Vladimir drept încălcare a regimului juridic al incompatibilității și restricțiilor funcției publice deținute de către el în acea perioadă, de aceea, menținerea în vigoare a actului de constatare al Comisiei Naționale de Integritate nr. 04/22 din 25 iulie 2013 și a deciziei Comisiei Naționale de Integritate nr.28/1 din 25 iulie 2013 nu pot fi tolerate, fiindcă din conținutul lor rezultă o acuzație penală pentru care reclamantul a fost achitat printr-o decizie judecătorească definitivă și irevocabilă, totodată actele Comisiei Naționale de Integritate menționate provoacă până în prezent efecte, inclusiv juridice, care îl prejudiciază enorm.

A mai indicat reclamantul că în favoarea acestor argumente vin și constatările din decizia irevocabilă a Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2018, prin care a fost dispusă despăgubirea sa în temeiul Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, iar în pct. 55 al acesteia instanța a indicat că conform art. 66 alin. (3) din Codul de procedură penală, în cazul în care învinuirea nu a fost confirmată, învinuitul sau, după caz, inculpatul are dreptul la reabilitare.

Astfel, la 01 iulie 2019, Vladimir Țurcan a depus la Autoritatea Națională de Integritate cerere conform art. 170 alin. (1) lit. a) și b) din Codul administrativ, prin care a solicitat reluarea procedurii administrative în privința sa, cu emiterea actului administrativ de anulare a celor stabilite în actul de constatare al Comisiei Naționale de Integritate nr. 04/22 din 25 iulie 2013 și a deciziei Comisiei Naționale de Integritate nr. 28/1 din 25 iulie 2013, care sunt acte administrative defavorabile reclamantului, deoarece situația de fapt și de drept care a stat la baza emiterii lor s-a modificat ulterior în favoarea reclamantului.

La 10 iulie 2019, a recepționat răspunsul nr. 07/Ț-198/19, semnat de către președintele Autorității Naționale de Integritate, care a fost emis contrar prevederilor Codului administrativ, deoarece nu s-a dat o apreciere legală argumentelor, făcând în textul răspunsului referință la anumite hotărâri judecătorești care nu afectează și nu se atribuie la problema pusă în fața Autorității Naționale de Integritate.

A indicat că în răspunsul Autorității Naționale de Integritate se face referință la decizia din 20 ianuarie 2016 a Curții Supreme de Justiție, prin care au fost menținute constatările Comisiei Naționale de Integritate, însă în cadrul procesului penal s-a stabilit cu certitudine că constatările prealabile ale Comisiei nu corespund realității, astfel aceste acuzații au fost pe deplin combătute, dînsul fiind achitat, iar legislația în acest caz asigurându-i dreptul la reabilitare în drepturile pierdute.

Reclamantul a susținut că, constatările anterioare ale Comisiei Naționale de Integritate din 25 iulie 2013, nu pot prevala celor finale ale Colegiului penal a Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017, altfel că Autoritatea Națională de Integritate se opune deciziei din 14 februarie 2017 a Curții de Apel Chișinău, menținând acuzarea reclamantului, îngrădindu-i evident dreptul la reabilitare. De asemenea, a făcut trimitere la ordonanța procurorului în Procuratura sect. Botanica, mun. Chișinău din 30 septembrie 2014, emisă în cadrul dosarului penal nr. 2013422448, prin care a fost indicat că actele prezentate Comisiei Naționale de Integritate în calitate de probe, au fost falsificate.

Reclamant susține că motivarea Autorității Naționale de Integritate în răspunsul oferit, bazată pe cele circumstanțele stabilite în încheierea din 11 iulie 2018 a Curții Supreme de Justiție, nu suferă nici o critică, așa cum, prin această încheiere nu a fost admisă revizuirea declarată de către reclamant, în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă, care se referă la revizuirea hotărârilor judecătorești irevocabile și nu se aplică unor decizii administrative. Astfel, la baza inadmisibilității cererii de revizuire a stat depășirea termenului de adresare a unei astfel de acțiuni și nu lipsa probelor noi or a circumstanțelor noi care au un impact esențial asupra cauzei, care sunt prevăzute drept teme în art. 170 alin. (1) lit. a) și b) din Codul administrativ, aplicarea căruia a fost solicitată Autorității Naționale de Integritate.

La examinarea cererii reclamantului de aplicare a prevederilor art. 170 din Codul administrativ, care se referă la reluarea procedurii administrative, Autoritatea Națională de Integritate nu s-a expus prin prisma prevederilor legislației administrative pertinente, respectiv acest răspuns nu poate fi calificat ca unul juridic.

A menționat reclamantul că, Autoritatea Națională de Integritate în răspunsul oferit, nu a făcut o comparație dintre constatările Comisiei Naționale de Integritate din actul de constatare nr.04/22 din 25 iulie 2013 și din decizia nr. 28/1 din 25 iulie 2013, în raport cu constatările subliniate în decizia din 14 februarie 2017 a Curții de Apel Chișinău, decizia din 19 decembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție, ordonanța procurorului în Procuratura sect. Botanica, mun. Chișinău din 30 septembrie 2014, care i-au fost prezentate în anexă, dar nici nu a solicitat prezentarea probelor noi care au stat la baza acestora.

Astfel, potrivit art. 170 alin. (5) din Codul administrativ, Autoritatea Națională de Integritate urma să inițieze o procedură de anulare a unui act administrativ individual incontestabil, odată cu intrarea în vigoare a Codului administrativ, deoarece, Autoritatea era în cunoștință de cauză, că sesizarea Comisiei Naționale de Integritate în privința lui Vladimir Țurcan, nu și-a găsit confirmare, iar argumentele au fost pe deplin combătute de către instanța de apel a cărei decizie de achitare pe acest caz a rămas irevocabilă și servește pentru reclamant drept teme de reabilitare și repunere în drepturi. Neexecutarea acestui drept al Autorității Naționale de Integritate din oficiu a provocat adresarea reclamantului cu o cerere de reluare a procedurii administrative.

Nefiind de acord cu răspunsul Autorității Naționale de Integritate, Țurcan Vladimir a depus cerere prealabilă.

Prin răspunsul Autorității Naționale de Integritate nr. 07/Ț-238/19 din 16 august 2019, cererea prealabilă a fost calificată drept o adresare repetată, iar cele constatate prin actele judecătorești irevocabile de achitare a lui Țurcan Vladimir, au fost considerate drept decizii care nu pot fi luate în considerare în cadrul unui proces administrativ fiindcă au fost emise într-un proces penal.

Reclamantul a considerat că, Autoritatea Națională de Integritate a examinat superficial adresările acestuia, a ignorat prevederile Codului administrativ, a încălcat flagrant prevederile legale care îi garantează dreptul la reabilitare și repunerea în drepturi după achitarea de comiterea infracțiunii de care a fost acuzat de către Comisia Națională de Integritate prin Actul de constatare al Comisiei Naționale de Integritate nr. 04/22 din 25 iulie 2013, adoptat prin decizia Comisiei Naționale de Integritate nr. 28/1 din 25 iulie 2013, garantate prin prevederile art. 23 alin. (3), art. 66 alin. (3), art. 390 alin. (3) din Codul de procedură penală.

Reclamantul a relatat că prin ordonanța procurorului în Procuratura sect. Botanica, mun. Chișinău din 30 septembrie 2014, emisă în cadrul dosarului penal nr. 2013422448, precum și decizia din 19 decembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție, a fost stabilit cu certitudine că Vladimir Țurcan prin ordinul nr. 03 din 22 august 2011 a fost concediat din funcția de administrator al SRL „Elat-Constructor”, respectiv nu și-a exercitat careva atribuții în cadrul acesteia după această dată, fapt invocat atât Comisiei Naționale de Integritate, cât și instanțelor de judecată care au examinat contestațiile asupra actului de constatare și deciziei Comisiei Naționale de Integritate.

Astfel, în cadrul acestor procese penale, au fost stabilite circumstanțe necunoscute Comisiei Naționale de Integritate, care se regăsesc în declarațiile lui Ivașciuc Iacov, Lobcenco Alexandra, care au fost examinate, reflectate și apreciate prin ordonanța procurorului în Procuratura sect. Botanica, mun. Chișinău din 30 septembrie 2014, emisă în cadrul dosarului penal nr. 2013422448, precum și a martorilor Ivașciuc Iacov, Lobcenco Alexandra, Braduceanu Viorel, Ciumac Petru, Gogu Sergiu, Țurcan Teodor, inclusiv probele materiale, raportul de expertiză nr. 903 din 23 ianuarie 2014, extrasul din cont nr. 1414 din 25 noiembrie 2013 și altele care se regăsesc în decizia din 19 decembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție.

Aceste circumstanțe noi, au fost stabilite în urma unor investigații minuțioase, fiind infirmată nu doar incompatibilitatea lui Vladimir Țurcan cu funcția deținută în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, ci și lipsa intenției și a vinovăției referitor la celelalte încălcări stabilite de Comisia Națională de Integritate și menținute de instanțele de judecată.

Totodată, potrivit circumstanțelor noi constatate este cert faptul că actul de constatare al Comisiei Naționale de Integritate nr. 04/22 din 25 iulie 2013, în temeiul căruia a fost emisă decizia Comisiei Naționale de Integritate nr. 28/1 din 25 iulie 2013, decizia din 20 ianuarie 2016 a Curții Supreme de Justiție, se întemeiază pe date eronate prezentate de SA „Elat”, în calitate de fondator al SRL „Elat-Constructor”, fapt care a permis aprecierea critică și chiar ignorarea totală a argumentelor prezentate de Vladimir Țurcan, precum că acesta nu deținea funcția de administrator al SRL „Elat-Constructor” din 22 august 2011, fiind ignorate totalmente și înregistrările în carnetul de muncă, potrivit cărora dânsul prin ordinul nr. 03 din 22 august 2011 a fost concediat din funcția de administrator al SRL „Elat-Constructor”.

Astfel, argumentele lui Vladimir Țurcan, precum că nu deținea funcția de administrator al SRL „Elat-Constructor” din 22 august 2011, au fost ignorate, fiind utilizate drept probe informații neveridice și insuficiente pentru o astfel de constatare și contrar prevederilor pct. 52 din Regulamentul Comisiei Naționale de Integritate, aprobat prin Legea cu privire la Comisia Națională de Integritate nr. 180 din 19 decembrie 2011, a fost constatată incompatibilitatea cu funcția deținută în organele MAI, începând cu data de 07 martie 2013, iar ulterior, în temeiul pct. 57 din Regulamentului indicat, a fost sesizată conducerea Ministerului Afacerilor Interne, care, prin ordinul nr. 102 ef din 15 iunie 2016, a dispus la 17 iunie 2016 destituirea din funcția publică de șef al Direcției generale analiză, monitorizare și evaluare a politicilor, potrivit art. 64 alin. (1) lit. c) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

Pe parcursul judecării cauzei în fond, reclamantul a depus cerere de micșorare a pretențiilor, solicitând constatarea nulității răspunsului Autorității Naționale de

Integritate nr. 07/Ț-238/19 din 16 august 2019 și a răspunsului Autorității Naționale de Integritate nr. 07/Ț-198/19 din 08 iulie 2019, ca fiind ilegale și neîntemeiate, constatarea nulității și anularea ca fiind ilegal Actul de constatare al Comisiei Naționale de Integritate nr. 04/22 din 25 iulie 2013 și decizia Comisiei Naționale de Integritate nr. 28/1 din 25 iulie 2013, în ceea ce ține de stabilirea încălcării regimului juridic al incompatibilităților și restricțiilor funcției publice deținute de către Vladimir Țurcan, obligarea pârâtului să reia procedura administrativă în privința lui Vladimir Țurcan prin care a fost emis actul de constatare nr. 04/22 din 25 iulie 2013 adoptat prin decizia Comisiei Naționale de Integritate nr. 28/1 din 25 iulie 2013 și emiterea unui act administrativ, prin care să fie retrase actele administrative defavorabile cu efect pentru trecut, de la data emiterii acestora, în ceea ce ține de stabilirea încălcării regimului juridic al incompatibilităților și restricțiilor funcției publice deținute de către Vladimir Țurcan, cu informarea Ministerului Afacerilor Interne despre retragerea actelor menționate, încasarea cheltuielilor de judecată din contul pârâtului, Autorității Naționale de Integritate.

Prin hotărârea din 06 august 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Vladimir Țurcan.

S-a constatat nulitatea răspunsului Autorității Naționale de Integritate nr. 07/Ț-238/19 din 16 august 2019 și a răspunsului Autorității Naționale de Integritate nr. 07/Ț-198/19 din 8 iulie 2019.

S-a anulat răspunsul Autorității Naționale de Integritate nr. 07/Ț-238/19 din 16 august 2019 și răspunsul Autorității Naționale de Integritate nr. 07/Ț-198/19 din 8 iulie 2019.

S-a constatat nulitatea, drept act ilegal defavorabil, a actului de constatare nr. 04/22 din 25 iulie 2013 al Comisiei Naționale de Integritate și a deciziei nr. 28/1 din 25 iulie 2013 a Comisiei Naționale de Integritate, în ceea ce ține de stabilirea încălcării regimului juridic al incompatibilităților și restricțiilor funcției publice deținute de către Vladimir Țurcan.

S-a anulat drept un act ilegal defavorabil, actul de constatare nr. 04/22 din 25 iulie 2013 al Comisiei Naționale de Integritate și decizia nr. 28/1 din 25 iulie 2013 a Comisiei Naționale de Integritate, în ceea ce ține de stabilirea încălcării regimului juridic al incompatibilităților și restricțiilor funcției publice deținute de către Țurcan Vladimir, respectiv partea dispozitivă a acestor acte, în care este indicat că „După rămânerea definitivă a Actului de constatare, a sesiza Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, în vederea încetării raporturilor de muncă cu Vladimir Țurcan”, cu efect pentru trecut, de la data emiterii acestora (data de 25 iulie 2013).

S-a încasat din contul Autorității Naționale de Integritate în beneficiul lui Țurcan Vladimir cheltuielile de judecată pentru asistență juridică în sumă de 5 750 de lei.

S-a încasat din contul Autorității Naționale de Integritate în beneficiul lui Țurcan Vladimir cheltuielile de judecată pentru acțiuni notariale, în sumă de 370 de lei.

În rest, acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de judecată a stabilit că, la emiterea actului de constatare nr. 04/22 din 25 iulie 2013 și a deciziei nr.28/1 din 25 iulie 2013 a Comisiei Naționale de Integritate, reclamantul a fost acuzat în săvârșirea unor ilegalități de comiterea cărora acesta a fost achitat ulterior printr-o decizie

judecătorească irevocabilă astfel, menținerea efectelor actelor în cauză reprezintă un abuz împotriva drepturilor reclamantului la reabilitare și repunere în drepturi.

Cu referire la pretenția reclamantului privind obligarea pârâtei să reia procedura administrativă în privința lui Vladimir Țurcan pe care a fost emis actul de constatare nr. 04/22 din 25 iulie 2013 al Comisiei Naționale de Integritate adoptat prin decizia nr. 28/1 din 25 iulie 2013 a Comisiei Naționale de Integritate și să emită un act administrativ prin care să fie retrase actele administrative defavorabile lui Vladimir Țurcan, cu efect pentru trecut, de la data emiterii acestora, instanța de fond a respins pretențiile în cauză. Or, atât actul de constatare nr. 04/22 din 25 iulie 2013 al Comisiei Naționale de Integritate, cât și decizia nr. 28/1 din 25 iulie 2013 a Comisiei Naționale de Integritate, au fost declarate nule și anulate parțial de către instanța de judecată prin hotărâre, corespunzător, necesitatea obligării pârâtei la reluarea procedurii administrative a decăzut.

Manifestând dezacordul cu hotărârea instanței de fond, în termenul prevăzut de lege, Autoritatea Națională de Integritate, la 25 august 2020 a depus cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe, prin care a solicitat casarea hotărârii din 06 august 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cu pronunțarea unei decizii noi de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 02 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Autoritatea Națională de Integritate, a fost casată hotărârea din 06 august 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, emisă o decizie nouă prin care cererea de chemare în judecată depusă de către Vladimir Țurcan împotriva Autorității Naționale de Integritate, cu privire la anularea actelor administrative și obligarea de a relua procedura administrativă, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Chișinău a apreciat ca fiind eronată concluzia instanței de fond, precum că faptele și probele noi prezentate de Țurcan Vladimir, combat concluziile expuse în actul de constatare nr. 04/22 din 25 iulie 2013 și decizia Comisiei Naționale de Integritate nr. 28/1 din 25 iulie 2013, întrucât după cum rezultă din înscrisurile cauzei, anterior, Țurcan Vladimir a contestat actul de constatare nr. 04/22 din 25 iulie 2013 și decizia nr. 28/1 din 25 iulie 2013 Comisiei Naționale de Integritate, unde în cadrul procesului respectiv, Țurcan Vladimir, a depus cerere cu privire la renunțarea parțială de la acțiune în partea contestării punctelor 1, 4, 5, 6, 7 din actul de constatare nr. 04/22 din 25 iulie 2013, renunț care a fost admis prin decizia din 28 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău, menținută în această parte prin decizia din 20 ianuarie 2016 a Curții Supreme de Justiție. Astfel, odată ce reclamantul a renunțat la pretențiile sale cu privire la anularea punctelor 1, 4, 5, 6, 7 din actul de constatare a Comisiei Naționale de Integritate nr. 04/22 din 25 iulie 2013, Țurcan Vladimir nu mai este în drept de a depune cerere de anulare a actului administrativ individual defavorabil, chiar dacă se prezintă probe noi. Or, legea procedurală stabilește expres, că reclamantul este privat de dreptul de a depune o nouă acțiune cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri.

Revenind la incidența în cauză a prevederilor art. 170 alin. (1) lit. a), b) din Codul administrativ, Colegiul a reiterat că, această normă legală este aplicabilă doar în cazul în care, persoana prezintă probe noi, de natură să ducă la adoptarea unui nou act administrativ individual, favorabil persoanei.

Instanța de apel a stabilit că anterior depunerii cererii întemeiate pe prevederile art. 170 din Codul administrativ, Țurcan Vladimir a depus cerere de revizuire a

deciziei din 26 ianuarie 2016 a Curții Supreme de Justiție, în conținutul căreia a invocat argumente similare, anexând aceleași probe. Astfel, cererea de revizuire depusă de Țurcan Vladimir a fost respinsă ca inadmisibilă de către Curtea Supremă de Justiție.

Instanța de apel a mai reținut că, concluziile expuse în încheierea din 11 iulie 2018 a Curții Supreme de Justiție, au puterea lucrului judecat și urmează a fi luate în considerare în prezenta cauză, fapt generat și impus de principiul securității raporturilor juridice, principiu indispensabil art. 6 al Convenției Europene pentru Drepturile Omului. Or, prin actul judecătoresc ce urmează a fi pronunțat, nu pot fi puse la dubiu și contrazise concluziile expuse într-un act judecătoresc irevocabil, care se bucură de autoritatea lucrului judecat, fiind obligatoriu atât pentru părțile la proces, cât și pentru instanțele judecătorești chemate să dea o apreciere aceluiași concluzii.

Drept urmare, instanța de apel a concluzionat în privința temeiniciei argumentelor expuse de către Autoritatea Națională de Integritate în cererea de apel, astfel constatând că instanța de fond a soluționat cauza eronat, cu aprecierea eronată a normelor de drept material și a probatoriului administrat.

La 17 februarie 2021, Țurcan Vladimir a depus cerere de recurs nemotivată, iar la 06 aprilie 2021, a depus recurs motivat împotriva deciziei din 02 februarie 2021, a Curții de Apel Chișinău solicitând casarea deciziei instanței de apel cu menținerea în vigoare a hotărârii instanței de fond.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel la emiterea deciziei a admis mai multe încălcări ale prevederilor legale prin ce a afectat grav drepturile recurentului, au fost aplicate eronat normele de drept prin faptul că nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată. La examinarea aplicabilității prevederilor art. 170 alin. (1) lit. a) și b) din Codul administrativ, instanțele inferioare nu au stabilit vreo circumstanță prevăzută de art. 170 alin. (2) și (3) din Codul administrativ, care ar împiedica aplicarea normei legale solicitate, respectiv nu au făcut vreo referință la aceste norme în hotărârile sale.

Instanța de apel a omis să aplice prevederile art. 16 și art. 123 alin. (3) din Codul de procedură civilă, în privința autorității lucrului judecat a constatărilor din decizia din 14 februarie 2017 a Curții de Apel Chișinău, întrucât instanța de fond, instanța de apel și instanța de recurs au dispus achitarea lui Țurcan Vladimir de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 352¹ din Codul penal.

Menționează recurentul că instanța de apel, cât și Agenția Națională de Integritate, subminează valoarea lucrului judecat prin încheierea din 11 iulie 2018 a Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 123 alin. (2) din Codul de procedură civilă, fără însă a lua în considerare prevederile art. 123 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Totodată, la emiterea deciziei contestate, instanța de apel, a comis încălcarea esențială și aplicarea eronată a prevederilor art. 266 alin. (2) din Codul de procedură civilă, prin faptul că a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată. Eronat a constatat că reclamantul s-a adresat în instanța de judecată cu o acțiune care include aceleași părți, cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri, în raport cu cele soluționate prin încheierea din 11 iulie 2018 a Curții Supreme de Justiție, unde a fost examinată cererea de revizuire a deciziei din 20 ianuarie 2016 a Curții Supreme de Justiție, fapt care nu corespunde adevărului, deoarece anterior reclamantul nu a solicitat în cauza respectivă aplicarea prevederilor art. 170 alin. (1) lit. a) și b) din Codul administrativ.

A specificat că, aprecierea probelor a fost arbitrară, deoarece instanța de apel s-a expus doar asupra a două probe din totalul probelor prezentate de reclamant, adică doar asupra celor care le-a găsit invocate de reclamant anterior în procesul de solicitare a revizuirii deciziei Curții Supreme de Justiție din 20 ianuarie 2016, care a fost soluționată prin încheierea din 11 iulie 2018 a Curții Supreme de Justiție.

A relatat că la examinarea cauzei au fost admise încălcări care au dus la soluționarea greșită a cauzei, fiind omisă identificarea reducerii pretențiilor reclamantului realizate la examinarea cauzei în instanța de fond. Erorile comise de către instanța de apel la adoptarea deciziei contestate, au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale lui Vladimir Țurcan.

La 05 aprilie 2021 (ștampila de pe plicul poștal), avocatul Viorel Plopa, în interesele lui Vladimir Țurcan, a depus cerere de recurs motivată împotriva deciziei din 02 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel cu menținerea în vigoare a hotărârii instanței de fond.

În motivarea recursului avocatul Viorel Plopa, a reiterat argumentele expuse de Vladimir Țurcan în recurs, menționând că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, aplicînd o lege care nu trebuia să fie aplicată.

A mai invocat că Curtea de Apel a omis să aplice prevederile art. 16 și art. 123 alin. (3) din Codul de procedură civilă, în privința autorității lucrului judecat a constatărilor din decizia din 14 februarie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 02 februarie 2021, care a fost expediată părților la 09 martie 2021 și recepționată de către Vladimir Țurcan la 18 martie 2021.

Astfel, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că Vladimir Țurcan și avocatul său, Viorel Plopa, s-au conformat prevederilor legale și au depus recursul la 05 aprilie 2021 și 06 aprilie 2021, în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

La 06 aprilie 2021 și 08 aprilie 2021, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Autorității Naționale de Integritate copia recursurilor, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

La 26 aprilie 2021, Autoritatea Națională de Integritate a depus referință, prin care a solicitat respingerea cererii de recurs, cu menținerea deciziei din 02 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Examinând temeiurile invocate în recursuri în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție le consideră inadmisibile, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare

în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererile de recurs depuse de Vladimir Țurcan și de avocatul Viorel Plopa în interesele lui Vladimir Țurcan, sunt inadmisibile.

În conformitate cu prevederile art. art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursurile depuse de Vladimir Țurcan și de avocatul Viorel Plopa în interesele lui Vladimir Țurcan se declară inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Victor Burduh

judecători

Nina Vascan

Nicolae Craiu